

LA FERIA DE ABRIL VOL COBRAR ENTRADA

El caballo real

Ea, eze zoy yo, el caballo de las autoridades, pura raza andaluza emigrada antes de nacer, manso a más no poder, obediente y un poquillo cabezudo. Mis abuelos fueron los primeros en subirse a los pencos políticos en aquellas memorable Ferias de Barberà allà a lo finales del ziglo pasao.

Como sabrán tos, ezte año la organización mandó de cobrar la entrada. Y llovió. Y no vino ni Dios. Ansi que nos encabritamo, sobre todo la cuadra y luego los de la FECAC que són los señoritos de la Feria. En que decidimo no cobrá, las cazetas se llenaron de nuevo y toda la pandilla de políticos ze vinieron pacá para la foto y la cuadra comencemo a montar cabritos.

En familia comentamo ziempre pa qué

coño se hace una Feria de Abril en Catalunya.

Hermandá entre andaluces y catalane no da. Aquí los únicos catalanes que vienen són los políticos de la manera misma que yo, como caballo no me voy a ver el Barça. Pa qué? La mezclas no son tan buenas como se dice, un cuñado mio tuvo un deslíz –no diré con quien– y el hijo le salió mula. Pa mi que grati o pagando cada cual a

zu casa i Dios a repartir pa tos. Y los políticos que se guarden en sus

corrales y trabajen argo, que no todo es darle a la bulerías, joder.

ESTRALLS FAMILIARS

El germà de Sánchez, la última creu

El Via Crucis cristià, és un aplec de sardanistes comparat amb el que està passant el President Espanyol Pedro Sánchez. Quan no és un all és una seva i quan no, la família. Sembla força probable que l'assetjament a la dona del President sigui una manipulació de la dreta però la cosa ja no queda tan clara amb la imputació que se li fa al germà David perquè els seus moviments per Extremadura clars no ho són i la dreta ho ha tornat a explotar.

És tan conegut el joc de la dreta passant al jutge i el jutge cridant a declarar a l'esquerra que el primer que fa el PSOE quan els acusen d'alguna cosa és llegir-se el currículum del jutge o jutgessa que s'encarrega de tirar endavant el procés penal. I una vegada més ho

han encertat. La carrera de la senyora Beatriz Biedma s'apropa molt a les novel·les de terror. Trenta dues queixes ha rebut la jutgessa

davant el Consell General del Poder Judicial, acusada de vulnerar el dret dels detinguts, de retardar processos, de parcialitat manifesta... Una joia amb toga.

Com a resultat resta que siguin quines siguin les malifetes del David, quedaran pal·liades pels antecedents de la jutgessa

Biedma. La merda és de qui la remena i cadascú en traurà la seva conclusió. Dues preguntes només; seria possible que els familiars d'un càrrec públic es quedessin a casa cobrant l'atur? I seria possible trobar a alguns jutges que no presentin un historial més miserable que els reus?